

er en endogsaa meget radikal Foranstaltning, der har til Formaal og kun kan have den Virkning at trykke Prisen ned. Man har som Skræmmebillede anført, hvad der kunde ske, hvis man til Grundlag for Ekspropriationer vilde lægge den virkelige betalte Pris paa Markedet. Man har talt om *Corner'e* og Priser, opdrevne ved Spekulation. Her synes jeg, at man i Grunden kæmper mod Vejrmøller, thi hvad er det for en Differens, der har foreligget i Vurderingskommissionen? Det er en Differens mellem det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) paa den ene Side og de øvrige Medlemmer paa den anden Side. Den Pris, det ærede Medlem for Horsens Landkreds der foreslog som den efter hans Mening rette Ekspropriationspris, var det en Pris, der var baseret paa Yderligheder, paa tilfældige, ved Spekulation opskruede enkelte Priser? Nej, det var en Pris af 21 Kr. for Rugen. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds motiverede den dermed, at det var en Pris, som svarede til den, der var betalt ikke i de sidste Dage, men i de sidste to Maaneder (Modsigelse). Jo, saaledes motiverede det ærede Medlem det. Det staar i den hvide Bog, og naar man ser hen paa den følgende Tids Prisudvikling, paa Prisforholdet i det aabne Marked, vil jeg spørge, om en Pris af 21 Kr. for 100 kg Rug er en Pris, der er for høj eller for lav; der vil ikke kunne være Tvivl om, at det er en Pris, som maa siges at være for lav efter den senere Udvikling, skønt den kunde være passende paa det Tidspunkt, det ærede Medlem foreslog den. Ogsaa det er egnet til at vise, at det ærede Medlem ikke havde den Tendens at presse Priserne op, naturligvis ikke.

Man har talt om Stormløb mod Regeringen i Forbindelse med Venstres Forespørgsel og Dagsorden. Jeg tror ikke, at noget Udtryk kunde være urigtigere valgt end dette. Jeg føjer min Stemme til de mange, der har lydt om, at det ikke i fjerneste Maade har været Hensigten, og det Skridt, vi har gjort, er heller ikke af den Art, at det burde berettige den højtærede Regering til at træde tilbage. Regeringen maa i de forløbne Maaneder have gjort den Erfaring, at intet Parti her i Salen har noget Ønske om at lægge virkelige Vanskeligheder i Vejen for Regeringen. Der har været meget betydelige Meningsuligheder paa ret væsentlige Punkter i den forløbne Tid, men ikke alene har alle Partier i denne Sal holdt sig tilbage — jeg taler

naturaligvis ikke om, hvad der kan være forefaldet enkeltvis i Pressen eller paa lignende Maade — fra overfor Regeringen at fremføre en Kritik, der kunde virke svækkende ind paa Regeringens Ledelse af vort Lands Anliggender, for saa vidt som de kunde vedrøre Udlandet, men der har ogsaa været en høj Grad af Varsomhed for paa nogen Maade at komme paa tværs af Regeringen, og hvor afvigende Anskuelser har gjort sig gældende, har der bestandig været en Tendens til at søge at komme overens med Regeringen, selv hvor det har maattet gøres ved meget store Afslag særlig fra det Partis Side, som jeg repræsenterer (Afbrydelse). Jo, der er talrige Eksempler, og der er ingen Eksempler paa det modsatte. Jeg skal erindre om et af de seneste Vidnesbyrd derom; det var Hjempermitteringspørgsmaalet, hvor man i Udvalget principielt gik over til den af den højtærede Forsvarsminister hævdede Anskuelse, skønt denne som bekendt i Virkeligheden ikke stemmede med den af vort Parti nærede, men det var et Offer som saa mange andre, der blev bragt paa Fredens Alter.

Men nu siger Regeringen, at den ikke kan tage imod en Dagsorden som Venstres; Indenrigsministeren siger, at han maa betragte den som et Mistillidsvotum. Jeg er ganske ude af Stand til at forstaa denne Opfattelse. Jeg skal henpege paa en Udtalelse af et af de ærede Medlemmer, der har talt kraftigst og voldsomst, kan man næsten sige, mod Venstre i denne Sag, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Han karakteriserede denne Dagsorden paa en ganske anden Maade. Først karakteriserede han i meget kraftige Ord den Kritik, der af Venstres Ordfører er gjort gældende overfor Regeringen i Kornspørgsmaalet, men saa siger han, at man troede, „at der var Tale om et alvorligt Stormløb mod Regeringen. Men efter at vi har hørt den ærede Ordfører oplæse Venstres Paastand paa Overgang til Dagsordenen, kan man sige med det gamle Ord, at nu er man mere rolig. Det er i Virkeligheden ikke saa galt, som det saa ud til i Gaar“. Og det ærede Medlem hørte — ganske vist kun i sin Fantasi — „blidere Toner“, der kom fra „det skønne Mols og det næsten lige saa skønne Assens“. Det var det ærede Medlems ganske umiddelbare Opfattelse i Øjeblikket af denne Dagsorden; den Opfattelse, som man ogsaa umiddelbart maatte faa, nemlig at det var i Virkeligheden en meget fredssommelig Dagsorden, der udtalte vort